

Седмичникъ за братски животъ

АБОНАМЕНТЪ:

За България 60 лева
За странство 120 лева
Отдѣленъ брой 2 лева
Всѣки абонатъ ще получи безплатно книгата
„ЩО Е ОКУЛТИЗЪМЪ“
отъ Сава Калименовъ

Адресъ: в-къ „Братство“, гр. Севлиево.
Ред. Ц. Калименова

ВЪ КОЯ СРЪДА?

„Човѣкъ може да постигне всички идеали на своята душа, но не изведнажъ. Нѣма законъ въ свѣта, по който нѣщата могатъ да се постигнатъ изведнажъ.“

Учителя

Ние искаме всичко каквото сме идеализирали, всичко каквото сме започнали, да го постигнемъ въ неговата пълнота и свършенство изведнажъ съ единъ земахъ, да стигнемъ целта си съ единъ скокъ. Това е едно неразумно желание отъ наша страна, което не е въ съгласие съ законитъ на разумната природа. А ние, хората, сме нейни части и не можемъ да действуваме извънъ нейнитъ закони и освенъ съ нейнитъ методи. Ако ние срещаме неуспѣхи въ живота си, това се дължи на факта, че не сме въ реална връзка съ нея.

Ние се силимъ, даваме всичкитъ си сили да постигнемъ нѣщо въ найскоро време, като очакваме да имаме блѣскави резултати, но не виждаме отъ друга страна, че сме се заслѣпнали и сме се отдали отъ методитъ, съ които работи разумната природа. И когато видимъ тоя неуспѣхъ на нашата дейностъ, ние не се постараваме да изправимъ погрѣшкитъ си и да се свържемъ наново съ истинския животъ, а напускаме всичко и влизаме въ онава вонзачо благо, отъ което съ голъми усилия и жертви сме успѣли да се освободимъ и което освобождаване струва много повече отъ всичкитъ ни богатства въ свѣта.

Интересна е човѣшката природа. Неустойчива е тя. Неустойчиви и непостоянни сж човѣшкитъ проваи. Тая неустойчивостъ се дължи до голъма степенъ и на това, че ни липсва едно съществено вътрешно качество, едно важно условие за постижение на благороднитъ, на добритъ ни цели и идеи, — а именно, търпение то, и затова бързаве, извънредно много бързаве да видимъ крайния резултатъ на започнатото дѣло; и въ това бързане забравяме вътрешната работа и връзката ни съ Разумното. А всички нещастия, всички катастрофи въ живота на човѣчеството — държави, общества, семейства, индивиди се дължатъ на бързането, на заблудата ни въ ламтежа и егоизма.

Ламтежа и егоизма идватъ отъ бързането ни да превъзмогнемъ

другитъ, да станемъ по-щастливи, по-велики отъ тѣхъ, а това е невъзможно, затова Учителя ни казва да не желаемъ невъзможнитъ нѣща, да не желаемъ да сме по-щастливи, нито по-нещастни отъ другитъ. Да бждемъ нещастни и щастливи поне колкото другитъ хора.

Да не желаемъ невъзможнитъ за насъ нѣща, да не се стремимъ да имаме изведнажъ грандиозни постижения, а да градимъ постепенно въ себе си Божественния животъ и да го извяемъ кой както може, безъ да го подпушваме, да дадемъ просторъ и свобода на висшето на благородното въ себе си, ако искаме да растежъ и да се развиваме правилно. Хората се стѣсняватъ, срамуватъ се да проявятъ доброто, Божественото въ живота си. Нѣма защо да избѣгваме отъ него. Това е истинската ни срѣда, въ която трѣбва да живѣемъ постоянно. Ако има нѣщо, отъ което трѣбва да се стѣсняваме и срамуваме, ако има срѣда, която трѣбва да напуснемъ и отъ която трѣбва да излѣземъ, това е оная порочна срѣда на падение, неморални отношения и гнилото, която ни носи ограничения и смъртъ, която ограничава и найценното въ насъ — Божественния животъ. А смисъла на живота ни е да носимъ и извяваме Божественото. Разумниятъ човѣкъ не тради на гнила и неустойчива почва; той греди на здрава почва, на канара и при това съ доброкачествени материали.

Да сме доволни и да благодаримъ на Бога съ цѣлото си същество, че ни е озарилъ пжквата, която води къмъ разумния животъ, къмъ чистотата, къмъ Истината.

Какво се иска днесъ отъ хората, които се лутатъ заблудени и гонятъ непостояннитъ миражи на живота? — да се озъзнаятъ, че сж попаднали въ една неестествена за тѣхъ срѣда и да употребятъ разумната си воля и усилия да излѣзатъ отъ нея.

Да се пробудимъ за новия, свѣтълъ животъ!

N.

Извикай силно!

Не бой се ти, човѣче, отъ мжчение
Не бой се ни отъ трудъ, тегло, бѣди,
Нито отъ ядно вражеско гонение,
Или кога те нѣкой клевети.

Не бой се отъ страдания и болѣзни
Вдигни чело, стисни рѣка, напредъ!
Напредъ върви и храбро ти възлѣзни,
Безъ страхъ мни преградатъ безчетъ!

Извикай силно, помощъ Богъ ще прати,
Дора когато си до сетни край,
Той камъка надгробенъ ще разклати
И тебъ отъ ада ще въздигне въ рай.

Ще полети къмъ тебе колесница
И ангелъ Божий тебъ ще възкреси
И съ крешка, свята, милаща дѣсница
Като Илия ще те възвиси.

Ще те прегърне на гърди си чисти,
И въ тебъ дихание ново ще излѣи,
И въ дреха тебъ ще облече лжчиста
И слънце Божие вѣчно ще те грѣи.

Олга Славчева

Радио-апаратъ, четещъ човѣшкитъ мисли

„Дейли телеграфъ“ разказва за ново чудо на техниката — радио апаратъ, който е толкова чувствителенъ, че може да улови нервнитъ импулси на човѣка така, както тѣ възникватъ. Този апаратъ буквално се се явява апаратъ „четещъ мислитъ“, и знаменува нова ера въ медицината.

подписването на Пакта Министъръ Уоласъ, покровителъ на Пакта, предаде перото, съ което билъ подписалъ този великъ актъ на г. Л. Хоршъ, председателъ на Постоянния Комитетъ на Пакта Рьорихъ, като исторически споменъ.

Следъ подписването на Пакта Президентътъ Рузвелтъ отправи по радиото следната речъ, която бѣ предадена по цѣлия свѣтъ:

„Можемъ да се радваме, че именно въ този день, означенъ като день на Панамерика, отъ всички републики на Американския континентъ, членове на Панамериканския съюзъ, е билъ подписанъ договора, който обезпечава още една стѣпка къмъ опазване на културнитъ достижения на нациитъ отъ това полукълбо. Откривайки този договоръ за присъединяванетоъ къмъ него на всички свѣтовни народи, ний обръщаме вниманието на всички къмъ повелителната необходимостъ за опазване на културнитъ достижения. Въ основата на този договоръ седи много дълбоко духовно значение, отколкото изглежда на пръвъ погледъ.“

Г-нь Л. Хоршъ, въ речта си описалъ накратко Пакта на Рьориха и завършилъ съ следнитъ думи: „Договоротъ, който съключи сега въ Бѣлия Домъ между двадесетъ и една държави на Америка чрезъ подписването Пакта на Рьориха, въведе въ живота максимата за неприкосновенността на произведенията на човѣшкия гений — запазвайки по тоя начинъ най-ценното наследство на човѣчеството за бжднитъ поколения. Това свѣтло събитие е значителна стѣпка напредъ въ пята на международното разбирателство и сътрудничество.“

Лондонскитъ болници вече се ползватъ отъ новата електрохирургия, при която кръвотечението се свежда до минимумъ и нѣма абсолютно никаква нужда да се прибѣгва до ножъ. Този електрохирургия се употребява сега при повечето операции и ампутации и дава прекрасни резултати. Лѣкаритъ понастоящемъ се опитватъ да ги използватъ при най-сложнитъ и тънки операции въ областта на мозъка и очнитъ операции.

Привърженицитъ на духовното животоразбирание отдавна правятъ опити да докажатъ съществуванетоъ на мислитъ като форми, при това, въ зависимостъ отъ тѣхната степенъ, сжщо като цѣвѣтъ. Различнитъ мисли иматъ различни цѣвѣтове. Правени сж опити отъ Фридрихъ Ферховъ въ миналото да фотографира мислитъ на човѣка, сжщо сж правени опитъ чрезъ Килнеровитъ навеси да се види тѣхния цѣвъ и форма. Горното ново откритие на науката идва на помощъ на духовното животоразбирание. Съществуванетоъ на човѣшкитъ мисли като реалностъ и сила е доказано чрезъ телипатията, но горното откритие доказва още по-нагледно тѣхната реалностъ, и въ това скептика материалистъ нѣма защо да се съмнява по-вече и да се колебае, а да направи още една крачка въ своя животъ, за да види че и задъ тия видими форми съществува другъ свѣтъ, по-красивъ и по-реаленъ.

Ето какво казва Учителя на едно мѣсто изъ бесѣдитъ за мислитъ и чувствата.

„Въ духовно отношение мислитъ и чувствата на човѣка не сж нищо друго освенъ писмо. Мислишь ли — пишешъ нѣщо; чувствувашъ ли — пишешъ нѣщо. Ако погледнете съ очитъ на ясновидеца, ще видите, че вешитъ чувства и мисли сж написали хиляди томове, хиляди книги. Ако отворите една отъ книгитъ на вашя животъ, тамъ ще намерите много нѣща написани. Нѣжда ще видите еднообразни и слаби отпечѣтци; другаде ще видите силни (следа на страницѣ 4та)

Пакта на Рьориха подписанъ отъ Съединенитъ щати и отъ всички американски републики

На 15 априлъ т. г. въ кабинета на президента Рузвелтъ, въ Бѣлия Домъ въ Вашингтонъ бѣ подписанъ Пакта на Рьориха отъ Съединенитъ Щати на Северна Америка и отъ всички републики на Централна и Южна Америка, членове на Панамериканския Съюзъ: Аргентина, Боливия, Бразилия, Чили, Коста Рика, Куба, Еквадоръ, Гватемала, Хаити, Хондурасъ, Мексико, Никарагуа, Панама, Парагвай, Уругвай, Перу, Колумбия и Венецуела. Американската преса подчертава голъмото значение на този символъ на културно единение и взаимно разбиранство, които обединяватъ цѣла Северна и Южна Америка. Очаква се, че въ скоро време къмъ тоя културенъ договоръ

ще се присъединятъ и други нации. Всички по-голѣми вѣстници въ Америка печататъ статии, посветени на това събитие, речта на Президента и на другитъ представители на правителството.

Самото подписване на Пакта стигнало при най-тържественна обстановка. По поканата на Президента Рузвелтъ въ неговия кабинетъ се събралъ цѣлия дипломатически корпусъ на участващитъ въ подписването на пакта страни, въ присѣдването на Министра на Външнитъ Работи г. Кордели Холъ, Министра на замѣдлѣнето Хенри Уоласъ, Директора на Панамериканския съюзъ Д-ръ Роу, представителитъ на постоянния комитетъ на Пакта на Рьориха, Следъ

Качествата на Реалността

Въ днешната си беседа нѣма да ви говоря за нѣща, които ги знаете, нито ще ви говоря за това, което говорят религиозните или пък учените хора въ свѣта. Азъ ще ви говоря за нѣща, които сѫ нови за васъ и за свѣта.

Всички хора се стремятъ къмъ реалното, къмъ познатието на Реалността, макаръ и по различни пътища и методи. Стремѣжа на всички е къмъ Реалното, макаръ и често да вѣрватъ по пътища, които ги отдалечаватъ отъ реалността, но стремѣжа у всички е къмъ търсене на реалността.

Тогавъ много естествено се поставя въпроса — кое е реално и кое не е реално? — Всички ни интересува въпроса ще умремъ ли, или нѣма да умремъ, а само щесе ви доизяснимъ. Всички ни интересува въпроса, кое ще остане и кое нѣма да остане. Съ една дума интересува ни, кое е реално и кое не е реално.

Реалността се отличава съ единъ малкъ придатъкъ. Туй, което ни придава нѣщо, е реално. И ако притегилте единъ човѣкъ когато е въ добро разположение на духа, когато е въ връзка съ реалността, когато има най хубавите мисли и чувства къмъ всички същества, и го притегилте следъ като изгуби това състояние, ще намерите една разлика въ тежестта му, ще намерите, че тежестта му е спаднала съ една десетомиллионна частъ отъ милиграма. Реалността всѣкога придава. И всѣки денъ като се придава по една десетомиллионна отъ милиграма, то съ течението на времето ще имате една голѣма придобивка. И обратно, ако всѣки денъ губите по една десетомиллионна отъ милиграма, ще дойдете единъ денъ до положението да видите че много нѣщо сте загубили. Нѣкои може да попита, дали това е истина или не. За васъ дали е истина не ме интересува, но за менъ е една истина, която всѣки отъ васъ ще опита. Какво хората знаятъ не ме интересува, а ме интересува това, какво азъ зная. Всѣки се интересува отъ това, което той има отъ това, което той знае. Музикантъ се интересува отъ музиката си, учения отъ учението си, болния отъ болестта си — какъ ще оздрави,

кога ще оздравѣе. Ако нѣкой има болень кракъ, той все за него ще мисли; дали ще оздравѣе или не. Ще кажете, че може и съ искусствень кракъ. Може, но има грамадна разлика между искусствения и реалния кракъ. Нереалния, искусствения кракъ се отличава по това, че много хлопа, когато човѣкъ ходи. И хора, които много дрънкатъ, това показва че краката имъ сѫ искусствени. А този, който е мѣдъръ, никакъвъ шумъ не види га. Хората, които вдигатъ много шумъ, не сѫ отъ свѣта на реалността. Въ тѣхъ нѣма никаква реалностъ. И много хора не знаятъ какъ да ходятъ, понеже краката имъ сѫ искусствени, т. е. тѣхните разбирания за живота сѫ криви и вслед ставе на това и живота имъ е неудобенъ и безсмисленъ.

За да се доберемъ до пътищата и законите, по които реалността се проявява, трѣбва да изучаваме строежа на своето тѣло, трѣбва да изучаваме мозъка си, трѣбва да изучаваме строежа на кожата. Всѣка сутринъ като станете, погледнете кожата си дали е мека или суха, топла или студена. Най първо вижте ржцете ви топли ли сѫ или студени. Следъ това погледнете тѣлото си и вижте топло ли е или студено; следъ това вижте брадата ви топла ли е или студена, и най после вижте състоянието на кръвата си. После вижте въ какво състояние се намира носа ви. Като дойдете до носа, най първо ще направите три видения, и ще наблюдавате, какъ се свиватъ и разпущатъ ноздрите ви. Ако това движение е равномерно и хармонично, наблюдавайте презъ този денъ какво ще е състоянието на вашитѣ чувства — ще има подемъ при равномерното движение. Но ако това движение не е равномерно и хармонично, наблюдавайте и ще забележите, че него дѣтѣ и щеждете не разположение. Щомъ се зароди нѣкакво смущение и неразположение, то иде винаги отъ задната частъ на човѣшкия мозъкъ.

И всичките ни нещастия произтичатъ все отъ задната частъ на мозъка, където сѫ локализиращи чувствата и инстинктите.

Но за да влѣзе въ правия пътъ на живота, въ пътъ на постиженията, човѣкъ трѣбва да работи съ предния си мозъкъ, където сѫ локализиращи всички умствени способности, а задния мозъкъ да бѣде тиль. Важно за насъ е туй, което човѣкъ мисли, защото нашата мисль ще опредѣли нашето бъдеще. Туй което ние желаемъ се обуславя отъ една божествена мисль, която цѣла вѣчностъ поддържа нашия умъ, и тѣзи форми, които създадемъ съ нашата мисль, Богъ влага въ тѣхъ своитѣ чувства. На всѣка една божествена мисль трѣбва да отговаря едно човѣшко чувство, и на всичко, което ние създадемъ съ нашата човѣшка мисль, ще отговаря за бъдеще едно божествено чувство. И каквито форми създадемъ съ нашата мисль, такава съдържание и Богъ ще вложи за бъдеще въ тѣхъ; съдържанието, което Богъ ще вложи, се опредѣля отъ формата, която ние сме създали. И затова е казано: „каквото си постелешъ, на такава ще легнешъ“, и още „каквото посѣешъ, това ще пожнешъ“. Но това още не доизяснява нѣщата. Запринимъ, ако вие не знаете какъ да цените своя умъ, ще понесете последствията. А за състоянието на нашия умъ можемъ да следимъ по състоянието на нашия носъ. Носътъ е единъ барометръ на нашия умъ.

Промѣните, които ставатъ въ нашия умъ, се отразяватъ върху нашия носъ. И ако носътъ ви става синъ, или се зачервява или почне да се стѣснява или да става прозраченъ, трѣбва да знаете, че това е предвестникъ, че нервната ви система е разстроена, и трѣбва да вземете мѣрки за възстановяване на нормалното и състояние. Това сѫ научни данни, съ които се занимаватъ учените вѣдети и светии. Светитѣ не се занимаватъ само съ молитви, както мислятъ нѣкои, но се занимаватъ съ великото знание въ свѣта. Азъ зная светии, които сѫ посветили по 20 години да се молятъ на Бога за да имъ даде знание, какъ да устроятъ носа си; има други, които сѫ се молили дълго време, да имъ даде Богъ знание какъ да устроятъ очитѣ си, ушитѣ си и пр. и какъ да се справятъ съ всички сили и процеси въ себе си. А сега хората искатъ да станатъ лесно светии; искатъ да станатъ светии съ постене. Съ постене въпроса не се разрешава. Постенето е като методъ за да научатъ методитѣ какъ да се устроятъ устата, очитѣ, носа и пр. Ако не посветите 10 години работа за вашия носъ, и 10 години за вашитѣ очи, и 10 години за вашитѣ уста, не можете да разберете реалното въ свѣта.

Сега всички търсятъ реалното въ свѣта, но не знаятъ пътищата, по които се достига до реалността; а въ реалността е щастието на човѣка. Щастието на моя умъ, това е първия обликъ на Бога. И казва Писанието: „Като видя лицето ти ще се заравамъ“. Така че щастието е Божия образъ, които навсѣкѣ може да го видимъ. Като видите щастието, нещастieto и всички несретни изчезватъ. Щастието е магическата сила, която превръща всички противоречия. Хората не могатъ да намерятъ щастието, защото го търсятъ вѣнка отъ себе си. Но знайте, че

вашето щастие е вѣтре въ васъ.

Ние търсимъ Бога отвнѣ и всички, които сѫ търсили Бога отвнѣ, не сѫ го намирли. Бога отвнѣ не можемъ да го намиримъ. Бога ще го намиримъ въ себе си. Той е великата реалностъ, която стои въ основата на всички нѣща. Азъ не вземамъ думата Богъ въ този смисль, въ който я употребяватъ съвременнитѣ хора. За менъ туй, което хората сѫ създали, не е реално. Но туй, което човѣкъ носи въ себе си отъ незапомнени времена, това е вѣчното, непреходното, реалното въ свѣта, това е Богъ.

По какво се отличава реалното което е въ човѣка? То освобождава човѣка отъ всички ограничения. Отъ онзи моментъ, въ който зърнешъ своето щастие, реалността въ себе си, ти никогато оттамъ на сетне нѣма да бѣдешъ ограниченъ. Ограничението и неспокойствието, което съвременнитѣ хора иматъ, се дължи на онова вътрешно неразбирание на живота.

Сега вие седите и се оплаквате въ живота, че условията сѫ лоши, че наследствеността ви прѣчи, че бѣща ви не майка ви били причина за вашитѣ нещастия.

Знайте че за вашитѣ нещастия не сѫ виновни нито условията, нито майка ви и бѣща ви, нито никой другъ. Виновни сте вие самитѣ.

Богъ създаде всички хора съвършени. Само единъ съвършенъ човѣкъ може да съгрѣши. Който не е съвършенъ, не може да съгрѣши. Само единъ отличенъ пѣвецъ като пѣе, може да направи погрѣшка. Който не знае да вземе нито единъ вѣрнень тонъ, каква грѣшка ще прави? Само отличния пѣвецъ може да направи грѣшка, а който не пѣе, не може да направи погрѣшка. Това е Истината по въпроса. Онѣзи съвършени хора, които живѣехъ въ рай, направиха една погрѣшка. Не е въпросъ погрѣш-

Нина Рудникова

КАКЪ ДА ИЗПОЛУВАМЕ СЛЪНЧЕВАТА ЕНЕРГИЯ

II.

Психичната енергия на слънцето представлява търсещото въ всичкиму прояви. Безкористното търсещо, насочено къмъ общото благо. Слънцето винаги дава и никогда нищо не иска. Давайте и вий, както дава Слънцето, не очаквайте нищо въ замяна, познѣйте радостта на себодаването, единственото щастие, което никой и нищо не може да ви отнеме. Защото радостта да получавате зависи отъ външния свѣтъ, а щастието на даването зависи само отъ васъ. Радостта на търсещото винаги е безкористна, защото е безсмислено да творите за себе си, но творчеството при това дава и огромна власт, а следователно, и огромна отвървеност. Съ създаването отъ насъ мисли, образи, звуци и т. н. ний влияемъ далечъ въ времето и пространството, обгръщайки въ сферата на влиянието на нашето творчество кръгове, границитѣ на които ний не можемъ да предвидимъ. Въ чия душа ще се отзаве звуку на създадената плѣсъ, но чия психика ще въздействува създадениятъ образъ, чий потокъ на мисльта ще бѣде отклоненъ отъ обикновенното си течение отъ запалената отъ насъ творческа идея — ний не можемъ напълно да опредѣлимъ това, зоната на нашето влияние е безгранична. И въ

кроя на краищата ние създаваме нови вибрации, които се присъединяватъ къмъ вълните на психичните вибрации на земята и се носятъ съ нея въ вселенското пространство, извивайки известна реакция, известенъ отзивъ въ далечнитѣ свѣтила. Творчеството на Слънцето ни сочи пътя за разпространение на свѣтитѣ животодавщи вибрации, както въ психичната атмосфера на земята, така и въ етера на междузвездното пространство.

Психичната енергия на Слънцето ний възприемемъ въ себе си по следния начинъ, по който поглѣхме и неговата животна сила. Нѣштитѣ нерви центровете иматъ въ психични и духовни страни. При поемането вече ритмично дишане, ний възприемемъ и творческата сила на Слънцето въ слънчевия си вълнень и съ това засилваме творческия елементъ въ нашата работа. Не всѣкиум е достъпно крупното интелектуално или художествено творчество. Въ кръга на кръвошата, ние изпълняваме тези работи, която сме заслужили съ своитѣ предидни действия. Всѣке действие може да се разглежда отъ две страни: обусловено отъ законна за причинността, тя се явява като наложенъ ний дългъ, като тежия и спична обременост; но проникната отъ съзнателното слънчево твор-

чество, тя престава да е тежъкъ дългъ, а става целесъобразно работа за общото благо. Ний можемъ да изпълнимъ всѣка дейностъ, всѣка работа съ радостта на творчеството и да я направимъ благословение за себе си и за другитѣ. Въ това пресъздаване на нашия всѣкидневень трудъ въ радостно целесъобразно творчество, главна роля играе наситеността на слънчевия вълнень съ творческата психична енергия на Слънцето

Но главниятъ центръ на нашия психичень животъ е не слънчевия вълнень, а сърдцето. Всички творчески импулси идватъ отъ сърдцето, всички психични емисии иматъ въ него своя източникъ. Сърдцето — това е психичниятъ органъ на нашата връзка съ всички същества, населяващи земята и Космоса. Но шомъ сърдцето е органъ за връзка съ всички живи същества, тогава то е и този центръ, въ който живѣе знанието за нешето единство съ всичко съществуеще, съ цѣлия недѣлимъ потокъ на единия животъ. А шомъ това съзнание съществува, то отъ него се ражда съществуието извъ всичко живо, отивнителностъ извъ всѣко същество. Чумдата болна става неша болка и се поряда активното желание да помогнемъ, да облекчимъ живота на другитѣ, да имъ дадемъ щастие или поне да ний посочимъ възможноститѣ да намерятъ това щастие. Въ сърдцето се раждатъ импулситѣ къмъ творческа работа за об-

щото благо, въ сърдцето се ражда стремѣжето да търсимъ истината, тѣй като то чувствува непосредствена връзка съ нея. Има хора, които се оплакватъ, че искатъ да съчувствуватъ, искатъ да общаватъ, но не могатъ. Можемъ ли да развиеме психичното си сърдце? Разбира се, да. Дайте му да взприеме безкористното слънчево творчество, сърдцето чавайте се при това на чувството за вашата връзка съ всичко живущо, и вий ще видите, че вашето сърдце ще забие съ съчувствие къмъ другитѣ същества. Развивайте сърдцето си, защото не може да бѣде поставена граница на неговото развитие. Чувствайте съ сърдцето, разбирайте съ сърдцето, възприемайте съ сърдцето, включвайте въ сърдцето си все по широкни и по широкни кръгове на живота, засилвайте неговитѣ клонове, докато включите въ него цѣля Космоса. Не оставяйте всѣшто сърдце да плесенава въ егизма Мъртвайтѣ сърдце сѫ умрени, тѣ стравятъ психичната атмосфера на човѣшкото съмиранията на разположение. Днешниятъ хаосъ, днешното економическо и културно разположение изникна благодарение омененото на човѣшкитѣ сърдце, гаснень въ рамкитѣ на тѣсния егизмъ. Културното творчество изхожда чѣз развиеието сърдце и ний ще можемъ да изградимъ новата култура само ако съумеемъ да оживимъ нашитѣ сърдце. Пробуденото сърдце нашироко разпространява своето влияние, къмъ негова-

Раднoпaрaтът, чeтeщ чoвъшкитъ мисли

(Продължение от стр. 1-ва)

отпечатъци. По това се познава доколко вашите мисли и чувства сж били силни. Нъко мисли да сж прави кжща. Като погледнете този чoвък, на много мъста ще видите отпечатана мисъл за кжщата. Това е наука, която всъки може да провърфи.

Ние говоримъ за реални, за положителни нъше, които сме изучавали. Онъзи, които се занимаватъ съ записитъ на природата, знаят, че тамъ всичко е отпечатано — достатъчно е чoвък да знае да чете това писмо."

На друго мъсто Учителя говори за силата ни, когато сме свързани съ Божественото съзнание и за силата на мисълта:

"Който е въ връзка съ Божественото съзнание, той всичко може да направи. Европейцитъ, които ходятъ въ Индия разпразятъ за чудесата на индийцитъ. Нъкои факри съ силата на своята мисъл и воля, магатъ да посадятъ сьма отъ портокалъ и въ продължение на половинъ часъ да израсте портокалово дръвче, да чьне, да върже плодъ и да узрѣе. Какво искате повече отъ това? Ще кажите, че това е аномално явление. По скоро сегашнитъ условия въ природата сж ачормални, но не и тъзи явления които хората считатъ чудеса."

N.

Курсъ по Есперанто

Dekoka leciono

La instruisto parolas starante. La lernanto staras aŭskultante. La knabino staras antaŭ la tablo rigardante ĝin. Alveninte al la stacidomo la vagonaro haltis. Mangante la pomon, la knabo estas tre kontenta. La knabino ridas mangante la pomon. Atendite de la saĝuloj, Jesuo naskiĝis en Betlehemo. Nevidate pro la forte lumo Jesuo Kristo alĉieligis. La fenestra vitro estas traviceda. La lertero estas skribenda. La libro estas legenda. Ju pli juna estas la homo des pli facile li povas lerni. La estro mem liberigis la oficistojn kaj li iris sola promeni en la urbo gardeno.

LA ROZA VALO

Bulgario estas konata kiel lando de la rozoj. La regiono inter la montoj Hemus (Stara Planina) kaj Sredna Gora estas la Roza Valo. Prezento al Vi ĝardenon longan 71 km., larĝan 8 km., tra kiu pasas la rivero Tunĝa kun multaj kristalokvaj montaj torrentoj, kiuj freŝigas belajn kampojn kaj arbarojn, kaj vi havos tre palah imagon pri la Roza Valo. Kiu planti; tiom multe da rozoj? Cu vulkanoj crupcias parfumon ĉi-tie, ke la aĉoro odoras je rozoj?

Printempo. Maja vespero. La lastaj sunradioj forigas la neĝon de la altaj montoj. Alte en la ĉielo flugas eroj da kolomboj. Nigreblankaj hirundoj ridas sur la soseoj kaj ornamas ĝin kvazaŭ per rozario. Sur la preĝejoj la suno pentras per oraj linioj la elegantan figuron de la ciklonio. Ĉirpedo, pepado kaj kantoj de belaj knabinoj.

Vesperiĝas. Pĉeras la argenta ronco de la lumo, kies radioj superŝustas per mola lumo la landon de la rozoj. En la arbaro ekmuzikas najtingalo. Ekblovas venteto kiu ekkaresas vin per parfumite aĉ-

go. Nepriskribebla beleco! Vane oni serĉas la teran paradizon. Ĝi estas ĉi-tie. Ne ekzistas terangulo, kiu estas pli vinda ol la Roza Valo!

Gramatiko

1. Деепричастията сж наречия които произлизат отъ глаголи. Като наречия тъ сж дьспълнения на глаголитъ и следватъ правилата за наречията (неизмъняеми по число). Понеже сж глаголи по произхождение, тъ иматъ зелои и времена и могатъ да изискватъ винителен падежъ. Деепричастията се образуватъ отъ причастията като се промъни окончанието а съ е. Напр. Promenante на la strato li (ili) falis. Разхождайки се по улицата той (тѣ) падна(ха). Vidinte la pollicistojn li forkuris. Като видѣ полиция той избѣга.

2. Наставката ebl показва, че това, което изразява коренътъ МОЖЕ да се направи. Напр. videbla видимъ, nefarigbla непреходимъ, atingebila достижимъ.

3. Наставката end показва, че това, което изразява коренътъ трѣбва да се направи. Напр. videnda който трѣбва да се види, giragenda който трѣбва да се поправи.

4. Думичката mem (самият) показва настойчиво лице или работа. Напр. La direktoro mem diris tion, Директорътъ самъ каза това. Dumata sola (самъ, самичкы) означава „непридруженъ отъ другъ“, „единъ и никой другъ“. Напр. La direktoro estas sola en la kabineto. Директорътъ е самъ въ кабинета.

5. Съюзитъ ju . . . des изразяватъ идея, успоредно съ чинто промъни се промъня друго идея въ сжщата степенъ. Напр. Ju pli multe oni estas malsata, des pli multe oni mangas. Колкото по-вече чoвък е гладенъ, толкова по-вече той яде.

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА

„Агни Йога“

тя е книга за МАЛЦИНА,

но нека нито единъ отъ тия малцина, за които тя е предназначена, да не остане безъ нея!

КНИГАТА Е ПОДЪ ПЕЧАТЪ!

Побързайте да записвате абонати, за да се ускори отпечатването ѝ.

Цена за абонатитъ 30 лева

Следъ излизването ѝ ще струва 50 лева

Книжнина

Житно зърно, кн. б. г. IX — съ съдното съдържание; Търпението — първо стъпало на Любовта — „*“; Истинскитъ път за разрешаване на свѣтовнитъ въпроси — Боянъ Боевъ; има ли смисълъ науката — Дръ Ел. Коенъ; Темпераменти — г. Учителътъ говори; Четири нъше; Здраве Сила и Животъ; Внушение и самовнушение; Дишането; Красивото; Въ училището на присрѣдата — Г. Сжбевъ; Богомилството и духътъ на отрицанието въ нашата история — Дръ Е. Новотни; Изъ възшебната книга на природата;

Единъ помощенъ апаратъ за френологиата и др.

Годишенъ абонаментъ 80 лева. Всъки, който се абонира, ще получи освенъ десетъ книжки на списанието още и безплатната премия: „Лъкуване чрезъ цвѣтнитъ лъчи“ (Хромотерапия), отъ А. Осборнъ Йивсъ.

Адресъ: сп. „Житно зърно, пощ. кутия 270, София.

Лъкуване чрезъ цвѣтнитъ лъчи, отъ А. Осборнъ Йивсъ, № 1 отъ библиотеката „Житно зърно“, съ съдното съдържание: Предговоръ; Встъпление;

Биволи и свине

(басня)

Преди да опитоми чoвкъ животнитъ, тѣ да му слугуватъ, а той да се грижи за тѣхъ: Биволитъ и Свинетъ били отъ една черда, която владела широки лесове и равни полета. Тѣ били едноръстни и едноплеменни, нъмало разлика помежду имъ, освенъ тая, че Биволитъ се грижили за общия поминъкъ и безопасности на чердата, а Свинетъ обучавали малачетата и прасенцетата въ кжалнитъ — учили ги какъ да се келятъ въ локвитъ, за да не имъ е горещо. Тогава, както и сега, често ги понагазвала болестата гърлица, отъ която тѣ твърде много се страхували.

По едно време Свинитъ се позадѣлили, посъветвали и заявили, че болестата гърлица е специална свинска болестъ. Тоестъ, че тѣ я култивирали въ кжалнитъ, поради това, че работата имъ била тежка, а Биволитъ малко се грижили за гъхното продоволствие.

— Ние, — казвали тѣ, — сме твърде онеправдани! Винаги недояли, недоспали, преуморени. Живѣемъ осждно и мизерно, изтощаваме тѣлесата си, отслабваме организма си, поради което болестата ни

надвива и ни тръшка като лисица кокошкитъ. Това е наша професионална болестъ. Дайте ни храна, дайте ни почивка, дайте ни средства за борба съ нея!

Биволитъ се спогледали знаменателно, а единъ отъ тѣхъ излъзълъ напредъ и отговорилъ:

— Ако наистина вие култивирате гърлицата, не сте достойни синове на великото ни семейство. Вие сте най-големитъ неприязтели на чердата ни. Недоволни сте отъ нашата грижа за васъ, и ние сме недоволни отъ вашата грижа за насъ. Престанете да калате децата ни и да ги заразавате съ гърлица!

Отъ онзи день Свинитъ и Биволитъ се раздѣлили въ две черди. Свинетъ издрьбнели, порастнали имъ зурли съ много жѣби и станали всеядни, за да гоятъ тѣлата си, но гърлицата си ги приследва и днесъ, както по-рано.

Който болеститъ страшни — Професионални права, Съ милосърдието хорско Най-блезнено се гаври.

Дѣдо Благо

ДОСТАВЕТЕ СИ НА ЕСПЕРАНТО

— следнитъ книги:

- P. Danov — La Alta idealo en 10 numeroj — лв. 40
- en la Homo en 10 numeroj — лв. 50
- La Nova Evo — лв. 20
- La tri fundamentoj de la vivo — 15
- La vivaj fortoj en la naturo — 10
- K. Nebenzahl — La influo de la vegetarismo al la morala kaj socia progresado — лв. . . . 10
- H. Fiser — La fabelo pri la granda turo kaj la malgranda doktoreto — лв. 5

Суми се изпращатъ до редакцията съ пощенски записъ; малки суми могатъ да се изпратятъ и въ пощенски марки.

ALIGU SENPROKRASTE BES-Adresaro

al la jam 12-a eldono de de esperantistoj el ĉiuj landoj

La unika kaj por ĉiu bezonata helpilo kaj propagandilo, ĉiujare aperanta kun pli ol 1000 adresoj kaj portretoj de esper. el pli ol 40 landoj, kun detala registro de aligitoj laŭ profesio kaj inklino, de E-firmoj, de E-societoj, de E-gazetoj, de E-hoteloj, tiel, ke ĉiu povas trovi la deziratan adreson!

Aliĝa kotizo kun adresaro sole 30 leva, publikigo de portreto 15 leva. Anonca pago 25 Fsv.. Detalajn informojn vi trovos en 14-paĝa ilustr. prospekto, kiun al ĉiuj volonte sendas:

Редакция „Братство“ Севлиево POTSTEJN, Ĉeĥoslovakujo, ing. Leop. Berger, kolektas adresojn kaj portretojn por sia BES-Adresaro de esperantistoj el ĉiuj landoj, kaj ankaŭ E-glumarkojn. Skribu tre legeble!

СКАЗАНИЯ

на ДВАДЕСЕТИ ВЪКЪ за ВСЪКИ ЧOВЪКЪ

въ стихъ облѣкълъ Дѣдо Благо

цена 10 лв.

Доставя редакция „Братство“

Платете си абонамента!